

Honger en dorst naar de gerechtigheid

Thomas Boston

uitgave van:

De Tabernakel
preken met verwachting

Eerder uitgegeven preken van jaargang 26

1. Het lied van de engelen	Archibald Alexander
2. Hoe lees ik de Bijbel?	Thomas Watson
3. De menswording van Christus	Thomas Boston
4. Stervensgenade	William Bridge
5. Levend en dood geloof	John Newton
6. Niets zonder God	Jonathan Edwards
7. Klop aan de deur	John Howe

Jaargang 26 – nummer 8 – juli/augustus 2024

Toelichting foto omslag

Rijk en welgedaan was hij van huis vertrokken, de verloren zoon. Ver van huis was hij geraakt. En vooral ver van zijn vader. Toch keerde hij terug. Hij was inmiddels niet meer rijk, maar arm. Hij was niet meer overtuigd van zichzelf, hij voelde zich nu ellendig. Zijn terugtocht was geen triomftocht. Zijn kleren en schoeisel moeten er erbarmelijk aan toe geweest zijn. Dat alles weerhield hem er niet van om terug te gaan. Hij wist waar hij moest zijn, daar in het huis van zijn vader. Daar was overvloed voor iedereen, zelfs voor de dienaren. Thomas Boston roept ons zo ook op om onze honger en dorst te erkennen en zelfs op te roepen. Span u in om deze honger en dorst op te wekken in uw ziel. Wek uw geestelijke eetlust op. Wakker uw honger naar uw geestelijk voedsel aan. Zijn tafel, Zijn overvloed, Zijn gerechtigheid, Hij Zelf, het staat alles ook voor u klaar om u te ontvangen en te verzadigen.

Bronvermelding

Oorspronkelijke titel: Hungering after righteousness

Bron: The Complete Works of Thomas Boston, volume 3 (Aberdeen: 1848)

De preek is vertaald onder verantwoordelijkheid van Stichting De Tabernakel.

De pdf en de originele Engelse tekst zijn te vinden op de website:

www.tabernakel.nl

Vormgeving en druk: Drukkerij AMV, Lunteren

Honger en dorst naar de gerechtigheid

Zalig zijn die hongeren en dorsten naar de gerechtigheid; want zij zullen verzadigd worden.

Mattheüs 5:6

Wij worden geroepen tot een plechtig geestelijk feestmaal dat onze ziel moet voeden. Maar het gebeurt vaak dat velen die eraan deelnemen, toch leeg terugkomen. De haper ligt niet in het feestmaal zelf, alsof dat karig zou zijn, maar in de gasten, die vaak zonder eetlust aanschuiven. Deze tekst is onderdeel van de Bergrede van onze Heere, waarin Hij blootlegt wie er werkelijk zalig of gelukkig zijn. Deze tekst wijst ons op de ware avondmaalganger die gastvrij onthaald zal worden aan de tafel des Heeren. Daarin zien we twee zaken:

Zij die hongeren en dorsten naar de gerechtigheid, worden zalig verklaard door Hem Die precies weet wie zalig is en wie niet, omdat Hij Zelf de zegen heeft verworven en deze uitdeelt. De wereld verklaart hen gelukkig die vervuld zijn; Christus verklaart hen zalig die hongeren en dorsten. Dat geldt echter niet voor iedere honger en dorst, maar alleen voor de honger en dorst naar de gerechtigheid. Dit zijn de mensen die vurig verlangen naar gerechtigheid, zoals iemand die honger heeft, verlangt naar brood, of iemand die dorst heeft naar drinken.

Deze tekst noemt ook de grond waarop zij zalig verklaard worden: 'want zij zullen verzadigd worden'. De honger van hun ziel zal verzadigd worden. Er zijn veel geopende monden in de wereld; sommige zijn geopend voor het ene, sommige voor iets anders, maar allemaal om hun begeerten te bevredigen. Deze zullen nooit bevredigd worden, maar zij die hongeren en dorsten naar de gerechtigheid zullen verzadigd worden. De Heere Zelf zal ze verzadigen als de schapen van Zijn weide.

Leerstuk: Zij die hongeren en dorsten naar de gerechtigheid, zullen verzadigd worden.

Als we hierover spreken, zal ik overdenken,

1. wat de gerechtigheid is waarnaar deze gelukkige mensen hongeren en dorsten,
2. wat deze gelukkige honger en dorst naar deze gerechtigheid is, en
3. hun zegen, of wat de verzadiging is waarvan ze verzekerd worden.

1. Gerechtigheid

We zullen dus ten eerste de gerechtigheid overdenken waarnaar deze gelukkige mensen hongeren en dorsten. Dit is een toegerekende gerechtigheid, waarin ze voor God mogen staan, vergeving van zonde ontvangen en de gunst van God. 'En in Hem gevonden worde, niet hebbende mijn rechtvaardigheid, die uit de wet is, maar die door het geloof van Christus is, namelijk de rechtvaardigheid, die uit God is door het geloof' (Filipp. 3:9). De ziel die een besef heeft van de verdoemende aard van de zonde, het tekort van alle menselijke eigengerechtigheid en de ernst van Gods oordeel zal snakken naar een gerechtigheid die haar zonde voor de Heere zal bedekken, zoals iemand die van honger en dorst dreigt te sterven naar water en voedsel smacht. Hun grote vraag zal zijn: 'Waarmee zal ik voor de Heere verschijnen? Hoe zal ik voor die ontzagwekkende rechterstoel kunnen staan?'

Het is ook een ingeplante gerechtigheid, waardoor ze mogen wandelen voor de Heere in het land der levenden en Hem mogen dienen. 'Ik ellendig mens, wie zal mij verlossen uit het lichaam dezes doods?' (Rom. 7:24). Diep gevoelig voor deze verdorvenheid van nature roepen ze het met David uit: 'Schepp mij een rein hart, o God! en vernieuw in het binnenste van mij een vaste geest' (Ps. 51:12). Ze zoeken vernieuwing van hun natuur, om veranderd te worden naar het beeld van God en om deel te krijgen aan de goddelijke natuur. Dit veroorzaakt een gerechtigheid of heiligheid van hart en leven, zodat ze mogen spreken en handelen op een heilige en rechtvaardige manier. 'Och,' zegt David, 'dat mijn wegen gericht werden, om Uw inzettingen te bewaren!' (Ps. 119:5). Hiernaar hongeren en dorsten zij die verzadigd zullen worden. Kortom, het is een gerechtigheid

zonder hen en in hen, een gerechtigheid die over hen komt en in hen is. Het is gerechtigheid en heiligheid. Dit is het waar de gelukkige ziel naar verlangt.

2. Honger en dorst

In de tweede plaats zullen we zien wat deze gelukkige honger en dorst naar deze gerechtigheid is. Hierbij hoort een besef dat ze gerechtigheid missen. De terugkeer van de verloren zoon naar zijn vader begon toen 'hij begon gebrek te lijden' (Luk. 15:14). De hongerige ziel is genezen van de ziekte van de Laodicenzen. Zulke mensen beelden zich niet langer in dat ze 'rijk en verrijkt' zijn en aan niets gebrek hebben, maar voelen zich 'ellendig, en jammerlijk, en arm, en blind, en naakt' (Openb. 3:17). Hoewel ze lang geslapen hebben, zijn hun ogen nu geopend en zien ze dat ze gerechtigheid missen. Ze zijn schuldig en hebben vanuit zichzelf niets waarmee ze zich voor God kunnen bedekken. Ze zien dat ze verontreinigd en verdorven zijn en geheel onrein in hart en leven. 'Doch wij allen zijn als een onreine, en al onze gerechtigheden zijn als een wegwerpelijk kleet; en wij allen vallen af als een blad, en onze misdaden voeren ons weg als een wind' (Jes. 64:6). Wat ze voorheen ook hebben gedacht, ze durven nu niet meer tegen iemand te zeggen: 'Ik ben heiliger dan gij' (Jes. 65:5), maar met de melaatse roepen ze uit: 'Onrein, onrein!'

Deze honger en dorst omvat ook een pijnlijk besef dat ze gerechtigheid nodig hebben. 'Ik verga van honger', zei de verloren zoon. Ze zien niet alleen hun gemis ervan, zoals veel zondaars die zichzelf veroordelen; maar zoals de hongerige man gepijnigd wordt en zich onbehaaglijk voelt door het gemis van brood en de dorstige door gemis van drinken, zo lijden zij onder hun gemis van gerechtigheid. De honger naar gerechtigheid grijpt hen aan en ze hebben dringend behoefte aan gerechtigheid. Er is een tijd geweest dat ze hebben geregeerd als koningen zonder toegerekende of ingeplante gerechtigheid. Maar nu kunnen ze dat niet meer. Ze ondervinden dat ze rechtvaardig en heilig moeten zijn, of anders verloren gaan.

In de honger en dorst naar gerechtigheid ligt daarnaast een besef van een volslagen onvermogen om zichzelf te helpen. U ziet de toestand van de arme, hongerige ziel bijvoorbeeld in Jesaja 41:17, waar staat: 'De ellendigen en nooddruftigen zoeken water, maar er is geen, hun tong versmacht van dorst.' Sinds de val van Adam is er in de wereld altijd een hongersnood naar gerechtigheid geweest. Als er onder ons net zo weinig brood was als gerechtigheid, zouden de meesten van ons verhongeren en sterven, en ieder van ons zou er bleek uitzien. Er is inderdaad nog wel enige gerechtigheid, maar dat is geen vrucht van ons land. Het is allemaal geïmporteerd uit het land van de Koning, en zij die het gekregen hebben, hebben niets over om weg te geven. De wijze maagden konden niets van hun olie aan de dwaze maagden afstaan. Dus als de arme ziel om zich heen kijkt naar zijn vrienden, ziet hij dat zij hem niet kunnen helpen. Kijkt hij naar binnen, hij ziet er niets dan leegte. Hij is als Hagar, die haar kind neerlegde om te sterven omdat er geen water was in de woestijn.

Deze hongerigen en dorstigen achten en waarderen gerechtigheid boven alle andere dingen. Voor hen die geloven, is Christus dierbaar. Zij die honger lijden, vinden voedsel belangrijker dan andere dingen en zullen daarom alles geven voor wat eten. Datzelfde geldt voor de ziel die hongert naar gerechtigheid. De man die de parel van grote waarde vond, verkocht alles wat hij had en kocht hem. Een toegerekende gerechtigheid die de ziel bedekt voor de Heere, en een ingeplante gerechtigheid die het beeld van God in de ziel herstelt: dat is het belangrijkste waar de hongerige ziel naar hunkert, en ze zou alle andere dingen wel willen opgeven om deze gerechtigheid te verkrijgen. 'Ja, gewis, ik acht ook alle dingen schade te zijn, om de uitnemendheid van de kennis van Christus Jezus, mijn Heere; om Wiens wil ik al die dingen schade gerekend heb, en acht die drek te zijn, opdat ik Christus moge gewinnen' (Fil. 3:8).

Verder wordt deze honger en dorst naar gerechtigheid gekenmerkt door een vurig verlangen naar gerechtigheid. 'Gelijk een hert schreeuwt naar de waterstromen, also schreeuwt mijn ziel tot U,

o God!' (Ps. 42:2). De hongerige ziel heeft een sterke eetlust en hunkert naar Christus en Zijn genade. Hoor de verzuchtingen van de hongerige ziel: 'Och, dat Gij de hemelen scheurdet, dat Gij nederkwaamt, dat de bergen van Uw aangezicht vervloten' (Jes. 64:1). 'Och, of ik wist, dat ik Hem vinden zou, ik zou tot Zijn stoel komen' (Job 23:3). 'O God! Gij zijt mijn God! ik zoek U in de dageraad; mijn ziel dorst naar U; mijn vlees verlangt naar U, in een land, dor en mat, zonder water' (Ps. 63:2). Deze mensen zien een schoonheid en heerlijkheid in de gerechtigheid die deze begeerlijk maakt; gerechtigheid is wat ze in hun situatie het meest nodig hebben. Daarom verlangen ze dit boven alle andere dingen en gaat al hun liefde hiernaar uit, als naar het ene nodige. Dit begeren ze ernstig van de Heere en dit zullen ze zoeken.

Ten laatste, in deze hunkering ligt een onverzadigd-zijn met alle andere dingen zolang de honger naar gerechtigheid niet verzadigd is. Vul de portemonnee van een arme man met goud, kleed hem met scharlaken, richt voor hem een tafel aan met het duurste servies; wat kunnen al deze dingen doen om hem te helpen? Dus wat de hongerige ziel ook heeft, zolang ze Christus en Zijn gerechtigheid en genade mist, kan ze niet verzadigd zijn. Er blijft een onrust in het hart, totdat het rust aan de borst van de goddelijke vertroosting.

3. Verzadiging

Vervolgens overdenken we hun zaligheid, of de verzadiging die aan de hongerige en dorstige ziel wordt beloofd. 'Zij zullen verzadigd worden.' We zullen vier aspecten van deze zegen benoemen.

God zal hen voedsel voorzetten. Hij zal ze Zelf onthalen. Het is niet zo dat ze zichzelf zullen vervullen, nee, ze zullen vervuld worden. Dit toont de krachtvolle werking van de goddelijke genade in hongerige zielen. 'De ellendigen en noodduftigen zoeken water, maar er is geen, hun tong versmacht van dorst; Ik, de HEERE zal hen verhoren, Ik, de God Israëls, zal hen niet verlaten' (Jes. 41:17). Tot hen zal de Geest van de Heere zeggen: 'Eet, vrienden! drinkt, en wordt

dronken, o liefsten!' (Hoogl. 5:1) God verheugt Zich in die gemoeds-toestand, in hen gewerkt door Zijn eigen Geest. Hij zal hun Herder zijn en zorgen dat het hen aan niets ontbreekt. Hij zal hun tafel voor hen toerichten (Ps. 23:5).

Ze zullen eten en zich voeden met dat wat hen voorgezet wordt. 'De zachtmoedigen zullen eten en verzadigd worden; zij zullen de HEERE prijzen, die Hem zoeken; uw hart zal in eeuwigheid leven' (Ps. 22:27). Hun hongeren zal plaats maken voor eten, voor geloven. Ze zullen gebruik maken van Christus en Zijn gerechtigheid en deze toepassen op hun eigen ziel. Er is geen sprake van vervulling zonder eten en drinken, dus de belofte van vervulling impliceert de belofte dat ze zullen geloven, dat wil zeggen: geestelijk eten en drinken. Al krijgt een hongerige man voedsel voorgezet, als hij zijn hand niet uitstrekt, neemt en eet, kan hij verhongeren terwijl het eten voor zijn neus staat. De hongerige ziel moet dus een gelovige ziel zijn om verzadigd te worden.

Ze zullen deelhebben aan de gerechtigheid uit de hemel. Ze zullen ontvangen wat ze verlangen. Ze verlangen naar gerechtigheid en gerechtigheid zal hen gegeven worden. Ze zullen gerechtigheid ontvangen van de God van hun heil (Ps. 24:5). Ze zullen witte klederen ontvangen, die hun geestelijke naaktheid zullen bedekken. Zo zullen ze vergeving van zonden ontvangen en verzoening met God, de aanneming tot kinderen in Zijn huisgezin en een recht op de heerlijkheid. Ze zullen genade ontvangen die hen heiligt, hun verdorvenheden onderwerpt, hen sterkt voor hun taak, hen weerbaar maakt tegen verleidingen en hen meer en meer aan het beeld van God gelijkmaakt. Ze zullen Christus Zelf ontvangen, en alle dingen in Hem en met Hem. 'Maar uit Hem zijt gij in Christus Jezus, Die ons geworden is wijsheid van God, en rechtvaardigheid, en heiligmaking, en verlossing' (1 Kor. 1:30).

Hun ziel zal verzadigd worden als zij deelhebben aan de gerechtigheid. Er wordt niet alleen gezegd dat ze zullen eten, maar ook dat *ze* verzadigd zullen worden. Ze zullen rust hebben in hun geweten,

door Zijn verzoenend bloed, en rust in hun hart, door Zijn heiligende Geest. Ze hadden een besef van gemis, wat hun eetlust opwekte en een sterk verlangen veroorzaakte; hun besef van bezit zal vreugde verschaffen. 'Gij hebt vreugde in mijn hart gegeven, meer dan ter tijd, als hun koren en hun most vermenigvuldigd zijn' (Ps. 4:8). Er is genoeg in Christus' toegerekende gerechtigheid die Hij in de ziel inplant om de ziel te verzadigen. Zijn gerechtigheid beantwoordt aan de verlangens van de onsterfelijke ziel, en daarom verzadigt het haar, omdat het haar vervolmaakt.

De ziel wordt stapsgewijs verzadigd, net als het lichaam. Het begint ermee dat de hongerige ziel zich tot Christus wendt door het geloof, zich met Hem verenigt en drinkt uit de borsten van Zijn vertroosting. 'Ik ben het Brood des levens', zegt Jezus. 'Die tot Mij komt, zal geenszins hongeren, en die in Mij gelooft, zal nimmermeer dorsten' (Joh. 6:35). Zodra iemand door het geloof voor het eerst iets van Christus proeft, heeft ze genoeg – niet van Hem, want ze zal jagen naar méér van Christus, maar genoeg van het najagen van de wereld en wereldse begeerten. Hij vindt zoveel in Christus, dat hij ervan overtuigd is dat het niet nodig is om ergens anders nog verzadiging te zoeken. 'Maar zo wie gedronken zal hebben van het water, dat Ik hem geven zal', zegt Jezus, 'die zal in eeuwigheid niet dorsten; maar het water, dat Ik hem zal geven, zal in hem worden een fontein van water, springende tot in het eeuwige leven' (Joh. 4:14). Dit maakt dat de ziel zegt: 'Wie heb ik nevens U in de hemel? Nevens U lust mij ook niets op de aarde!' (Ps. 73:25). In Hem ontvangt ze haar eeuwige rust. 'Want wij, die geloofd hebben, gaan in de rust' (Hebr. 4:3). Ze krijgen een plaats aan een goedgevulde tafel.

De voortgang van deze verzadiging ligt daarin dat de gelovige in Christus blijft, met Hem leeft en dagelijks gebruik van Hem maakt om alles te ontvangen wat hij nodig heeft. 'Indien gij in Mij blijft, en Mijn woorden in u blijven, zo wat gij wilt, zult gij begeren, en het zal u geschieden' (Joh. 15:7). Hoewel de avondmaalstafel maar af en toe aangericht staat, heeft de Heere voortdurend een aangerichte tafel voor Zijn kinderen gereedstaan waarvan ze mogen eten, 'Want Mijn

vlees is waarlijk spijs, en Mijn bloed is waarlijk drank' (Joh. 6:55). Zo mogen ze hun ziel steeds vullen met gerechtigheid, door in geloof van Christus gebruik te maken in alle dingen – hoewel ze helaas vaak lange onderbrekingen inlassen, perioden waarin ze niet geestelijk eten en drinken.

Ten slotte, deze verzadiging zal worden voltooid wanneer de gelovige voor altijd met de Heere in de heerlijkheid is. 'Zij zullen niet meer hongeren, en zullen niet meer dorsten, en de zon zal op hen niet vallen, noch enige hitte. Want het Lam, Dat in het midden van de troon is, zal hen weiden, en zal hun een Leidsman zijn tot levende fonteinen der wateren; en God zal alle tranen van hun ogen afwissen' (Openb. 7:16-17). Daar zullen ze volkomen vervuld zijn; daar zullen ze eeuwig vervuld worden zonder het voedsel te gaan verachten, en een eeuwige eetlust hebben zonder het minste ongemak. Want daar groeit 'de boom des levens, voortbrengende twaalf vruchten, van maand tot maand gevende zijn vrucht; en de bladeren van de boom waren tot genezing der heidenen' (Openb. 22:2).

Toepassing

Wie hoort er niet aan de tafel van de Heere?

Hieruit kunnen we leren dat zij die niet hongeren en dorsten naar gerechtigheid geen geschikte gasten zijn voor de tafel van de Heere. Ze zullen er niet beter van worden als ze ernaartoe komen. Er kan geen terechte klacht worden ingediend over het huis van onze Heere, hoewel sommigen van deze tafel opstaan zonder dat ze voedsel hebben ontvangen. Want zulke mensen blijken niet gebukt te gaan onder geestelijke honger; waarom zouden ze dan vervuld worden? Ze zijn geen geschikte gasten voor een tafel die aangericht staat voor hongerige zielen, want ze zullen het voedsel dat hen daar voorgezet wordt, verfoeien. En omdat ze er niet geschikt voor zijn, zijn ze er niet welkom; ze hebben 'geen bruijloftskleed' (Matth. 22:12) en zullen leeg weggestuurd worden van een volle tafel. Want terwijl God de hongerigen met goederen vervult, zendt Hij de rijken ledig weg (Luk. 1:53).

Wie zijn deze rijken? Dit zijn ten eerste alle slapende christenen, die, hoewel ze in de wortel genade hebben, deze niet in beoefening hebben (Hoogl. 5:1-3). Ze hebben het besef van hun zielen nood verloren. Hun verlangen naar geestelijke dingen is ingezonken en er is een vreselijke lusteloosheid en onverschilligheid ten opzichte van het voedsel voor hun ziel over hen gekomen. Vandaag de dag is dit de toestand van velen.

Bij deze rijken horen ook alle onbekeerde mensen, die niets van de vernieuwde natuur in zich hebben. Ze zijn niet in staat om te hongeren en te dorsten naar de gerechtigheid, want dat is nu juist het voedsel van die nieuwe natuur. Ze zijn niet in staat om te genieten van geestelijke zaken, omdat ze zelf geheel vleeselijk zijn en daarom nergens smaak in kunnen vinden, behalve in de wereld en in hun begeerlijkheden. 'De natuurlijke mens begrijpt niet de dingen, die van de Geest van God zijn; want zij zijn hem dwaasheid, en hij kan ze niet verstaan, omdat zij geestelijk onderscheiden worden' (1 Kor. 2:14).

Deze rijken zijn ook alle verwaande, ongevoelige, niet vernederde zondaren, die tevreden zijn met hun eigen geestelijke gesteldheid en op geen enkele manier verlangen naar een betere. Ze denken dat ze niets nodig hebben. Ze lijden niet aan het gemis van gerechtigheid, maar kunnen het prima uithouden in hun huidige toestand, terwijl ze zichzelf in hun hart prijzen dat ze niet zo slecht zijn als anderen, of dat ze een gedaante van godzaligheid hebben bereikt.

Zoals deze rijken zijn ook alle mensen van wie het hart zó hongert en dorst naar andere dingen dat ze niet verlangen naar Christus en Zijn genade. In veel mensen leven sterke helse begeerten naar de voordelen, genietingen en ijdelheden van de wereld. Zij dorsten naar wereldse zaken, naar wraak op hun naasten of naar de bevrediging van hun lusten, zodat de ware verlangens naar Christus en Zijn genade niet in hun ziel kunnen opwellen (Jak. 4:2-3; 1 Petr. 2:1-3).

Wie mag aan de tafel van de Heere aangaan?

We leren uit deze tekst dat zij die hongeren en dorsten naar gerechtigheid mogen aangaan aan de tafel van de Heere, met de zekere verwachting dat ze verzadigd zullen worden. Ze hebben die belofte van de Heere in de tekst. Dit is een voortreffelijk toegangsbewijs voor het avondmaal. Daar mogen we een goede tijd verwachten als er onder de kinderen een sterke roep opgaat van honger en dorst. Want God belooft water te gieten op de dorstigen en stromen op het droge (Jes. 44:3). Als wij ons zouden uitstrekken naar gerechtigheid, zoals de uitgedroogde grond smacht naar water, dan zou Hij komen en gerechtigheid op ons laten regenen. Wilt u weten wat dit toegangsbewijs is? Wilt u weten of u het bezit? Let dan op de volgende kenmerken.

Ware honger en dorst naar de gerechtigheid is een honger naar de Heere, Wiens Naam is 'de HEERE onze Gerechtigheid' (Jer. 23:6). Een dorst naar gerechtigheid los van Christus Zelf is een gevaarlijke honger van wettische en eigengerechte mensen, waardoor ze zichzelf willen opbouwen op een ander fundament dan dat wat God gelegd heeft in Sion. Daarom hongeren en dorsten de heiligen steeds naar de Heere Zelf, in Wie zij gerechtigheid en sterkte hebben (Jes. 45:24).

Het is een honger en dorst naar alle gerechtigheid. Veel wereldse en zorgeloze zielen zullen verlangen om deel te hebben aan Christus' toegerekende gerechtigheid om hun ziel te redden van de hel, maar ze maken zich geen zorgen om heiligheid in hart en leven. Anderen pijnigen zich om aan de wet te voldoen in hun leven, maar leggen daar zoveel nadruk op dat ze zich niet bekommeren om de toegerekende gerechtigheid van Christus. De oprechte ziel hongert naar beide: ze heeft Christus nodig voor rechtvaardiging en heiliging.

Het is een honger en dorst naar de gerechtigheid in haar volle omvang. De hongerige ziel heeft behoefte aan alle gerechtigheid van Christus, de gerechtigheid van Zijn geboorte, leven en dood, en ze moet er helemaal mee bedekt worden, zonder haar eigen gerechtigheid er in enig opzicht mee te vermengen. Ze strekt zich uit naar een

gerechtigheid van natuur, hart en leven, in elk opzicht, zelfs daarin, waar haar zwakke kant ligt. Ze zal niet tevreden zijn met enige trap of mate ervan, maar steeds streven naar vervolmaking. 'Een ieder, die deze hoop op Hem heeft, die reinigt zichzelf, gelijk Hij rein is' (1 Joh. 3:3). En 'vergetende, hetgeen achter is, en strekkende [zich] tot hetgeen voor is, [jagen zij] naar het doelwit, tot de prijs der roeping Gods, die van boven is in Christus Jezus' (Fil. 3:14).

Deze ware honger en dorst maken dat de ziel vastberaden streeft naar gerechtigheid. De hongerige zal ieder middel gebruiken en stelt alles in het werk om verzadigd te worden. Ook al krijgt hij te maken met ontmoedigen, hij gaat niet bij de pakken neerzitten. Nood breekt wet en honger zal door stenen muren breken. Dus als uw honger u aanvuurt om vastberaden naar Christus te zoeken, dan is dat een goed teken.

De ware honger van de ziel kan niet anders verzadigd worden dan door Christus te genieten. Velen hebben een beetje honger naar Christus, maar als ze bij Hem geen verzadiging vinden, gaan ze naar het schepsel en zoeken daarin wat ze in Christus niet konden vinden.

Aansporing

Span u in om deze honger en dorst op te wekken in uw ziel. Wek uw geestelijke eetlust op. Bedenk dat de Heere een tafel voor ons aanricht. Het is bedroevend als we geen trek zouden hebben in het voedsel dat Hij ons voorziet! Het paaslam moest helemaal worden opgegeten, dus honger was noodzakelijk, en zo is het ook met ons. Wie weet hoe ver we te gaan hebben op deze maaltijd. Maar als we geen honger hebben, zullen we niet eten.

Het zal u vergaan al naar gelang uw honger. Als u honger hebt, zult u verzadigd worden; want honger is een kenmerk van de nieuwe natuur, die God zal onderhouden. God geeft deze honger en Hij zal hem stillen. Zijn trouw is met de zaak gemoeid.

Amen.

